

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนำปัจจัยที่มีผลต่อดัชนีความสุขของพนักงานบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน มาสร้างกรอบแนวคิดได้ดังนี้

3.2 ประชากร และตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษารั้งนี้ คือ พนักงานในบริษัทฟูจิคุระ อิเล็กทรอนิกส์ ฝ่ายฮาร์ดดิสค์ไดรฟ์ ซึ่งตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ กลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาจากประชากรทั้งหมด 3,585 คน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจจิตจากสูตรของทาร์ยามาน

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

N คือจำนวนพนักงานทั้งหมด

n คือขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

e คือความคลาดเคลื่อนที่คาดว่าจะได้รับ (ร้อยละ 5)

จะได้ว่า

$$N = 3585$$

$$e = 0.05$$

$$n = \frac{3,585}{1 + 3,585 (0.05)^2}$$

$$n = 359.49 \approx 360$$

ดังนั้นจึงได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 360 ตัวอย่าง โดยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 360 ตัวอย่างนี้ จะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ

3.3 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

เป็นข้อมูลปฐมภูมิซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ โดยที่แบบสอบถาม ประกอบด้วยส่วนรายละเอียดต่างๆดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรสการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เงินออม และหนี้สิน

ส่วนที่ 2 ตัวชี้วัดดัชนีความสุขซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสวัสดิการ ด้านสุขภาพ และด้านการทำงาน

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

วัตถุประสงค์ที่ 1 ศึกษาวัดดัชนีความสุขจากตัวชี้วัดความสุขของพนักงานบริษัทฟูจิคุระ อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน โดยข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยข้อมูลปฐมภูมิ ซึ่งเป็นข้อมูลที่รวบรวมจากกลุ่มตัวอย่าง 360 ตัวอย่าง โดยมี การวิเคราะห์ดังต่อไปนี้ คือ

- 1) นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ค่าสถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ร้อยละ และค่าเฉลี่ย
- 2) ใช้เทคนิคการวัดความเห็นแบบมาตรวัดลิเคิร์ตสเกล ลักษณะคำถามประกอบไปด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับดัชนีความสุข โดยแต่ละข้อเป็นคำถามเลือกตอบ 6 ระดับ ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องทำเครื่องหมายในช่องที่ตรงกับความเห็นของผู้ตอบมากที่สุด และทำการแปลความหมายของระดับคะแนนเฉลี่ยความสุขดังนี้

ค่าคะแนน	ระดับความสุข
0	ไม่มีความสุข
1	มีความสุขน้อยที่สุด
2	มีความสุขน้อย
3	มีความสุขปานกลาง
4	มีความสุขมาก
5	มีความสุขมากที่สุด

ทำการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 360 คนและนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยแล้วแบ่งออกเป็นช่วงและทำการจัดเรียงคะแนนเฉลี่ยจากมากที่สุดไปน้อยสุดในตัวชี้วัดแต่ละด้าน โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ยความสุข	ความหมาย
0.00-0.50	ไม่มีความสุข
0.51-1.50	มีความสุขน้อยที่สุด
1.51-2.50	มีความสุขน้อย
2.51-3.50	มีความสุขปานกลาง
3.51-4.50	มีความสุขมาก
4.51-5.00	มีความสุขมากที่สุด

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อดัชนีความสุขของพนักงานบริษัทโดยข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยข้อมูลปฐมภูมิ ซึ่งเป็นข้อมูลที่รวบรวมจากกลุ่มตัวอย่าง 360 ตัวอย่าง โดยมีการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้ คือ

1) ทำการจัดกลุ่มของระดับความสุขใหม่ออกเป็น 3 กลุ่ม โดยทำการแบ่งช่วงชั้นของค่าเฉลี่ยความสุขใหม่ โดยกลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มที่มีความสุขน้อย มีค่าเฉลี่ยความสุขอยู่ที่ 0.00-1.67 กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มที่มีความสุขปานกลาง มีค่าเฉลี่ยความสุขอยู่ที่ 1.68-3.35 และกลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มที่มีความสุขมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.36-5.00

ค่าเฉลี่ยความสุข	ความหมาย
0.00-1.67	มีความสุขน้อย
1.68-3.35	มีความสุขปานกลาง
3.36-5.00	มีความสุขมาก

2) วิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อดัชนีความสุข ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เงินออม และหนี้สินกับตัวชี้วัดดัชนีความสุข ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสวัสดิการ ด้านสุขภาพ และด้านการทำงาน โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-Square Test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ในการหาความสัมพันธ์